

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1157**af 20. juni 2019****om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 21, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget, og

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktaten om den Europæiske Union (TEU) blev det besluttet at lette den frie bevægelighed for personer, samtidig med at Europas befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med bestemmelserne i (TEU) og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) Unionsborgerskabet giver med visse begrænsninger og på visse betingelser unionsborger ret til fri bevægelighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽³⁾ giver denne ret virkning. Desuden er retten til fri bevægelighed og opholdsretten fastsat i artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Af retten til fri bevægelighed følger retten til at rejse ind i og ud af medlemsstater med gyldigt identitetskort eller pas.
- (3) I henhold til direktiv 2004/38/EF skal medlemsstaterne udstede og forny identitetskort eller pas til deres statsborgere i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. I henhold til nævnte direktiv kan medlemsstaterne kræve, at unionsborgere og deres familiemedlemmer lader sig registrere hos de relevante myndigheder. Medlemsstaterne skal udstede bevis for registrering til unionsborgere på de deri fastsatte betingelser. I henhold til nævnte direktiv skal medlemsstaterne også udstede opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og efter ansøgning udstede bevis for ret til tidsbegrænset ophold og udstede tidsbegrænset opholdskort.
- (4) I direktiv 2004/38/EF fastsættes, at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til nævnte direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig. Forfalskning af dokumenter eller falsk fremstilling af vigtige oplysninger vedrørende de betingelser, der er knyttet til opholdsretten, er blevet udpeget som typiske tilfælde af svig i henhold til nævnte direktiv.
- (5) I øjeblikket er der betydelig forskel på sikkerhedsniveauet for de nationale identitetskort, som medlemsstaterne udsteder, og for opholdsdokumenter for unionsborgere med bopæl i en anden medlemsstat og deres familiemedlemmer. Disse forskelle øger risikoen for forfalskning og dokumentfalsk og giver også anledning til praktiske problemer for borgere, når de ønsker at udøve deres ret til fri bevægelighed. Det fremgår af statistiske oplysninger fra det europæiske risikoanalysenetværk for svig, at der er sket en stigning i forekomsten af falske identitetskort over tid.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 78.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.6.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (6) I sin meddelelse af 14. september 2016 med titlen »Øge sikkerheden i en verden med mobilitet — forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser« understregede Kommissionen vigtigheden af sikre rejse- og identitetsdokumenter, når det er nødvendigt på sikker vis at fastslå en persons identitet, og bebudede, at den ville fremlægge en handlingsplan til bekæmpelse af dokumentfalsk vedrørende rejsedokumenter. Ifølge nævnte meddelelse er en forbedret tilgang afhængig af robuste systemer, der kan forhindre misbrug og trusler mod den interne sikkerhed som følge af mangler i dokumentetsikkerheden, navnlig i relation til terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.
- (7) Ifølge Kommissionens handlingsplan af 8. december 2016 med henblik på at styrke Europas bekæmpelse af svindel med rejsedokumenter (2016-handlingsplanen) ser mindst 75 % af de falske dokumenter, der opdages ved de ydre grænser, men også i området uden kontrol ved de indre grænser, ud som om de er udstedt af medlemsstaterne og de Schengenassocierede lande. Mindre sikre nationale identitetskort udstedt af medlemsstaterne er de oftest afslørede falske rejsedokumenter anvendt ved rejser inden for Schengenområdet.
- (8) Med henblik på at forhindre identitetssvig bør medlemsstaterne sikre, at forfalskning og efterligning af identifikationsdokumenter og brugen af sådanne forfalskede eller efterlignede dokumenter straffes på passende vis i deres nationale ret.
- (9) 2016-handlingsplanen om dokumentetsikkerhed behandlede risiciene ved falske identitetskort og opholdsdokumenter. I 2016-handlingsplanen og i sin 2017-rapport om unionsborgerskab forpligtede Kommissionen sig til at analysere en række politiske løsninger til at forbedre sikkerheden ved identitetskort og opholdsdokumenter.
- (10) Ifølge 2016-handlingsplanen afhænger udstedelsen af ægte og sikre identitetskort af, at der gennemføres en pålidelig identitetsregistreringsproces, og af, at der fremlægges sikre underliggende dokumenter til støtte for ansøgningsprocessen. I betragtning af den øgede anvendelse af falske underliggende dokumenter bør Kommissionen, medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer fortsætte med at samarbejde om at gøre underliggende dokumenter mindre sårbare over for misbrug.
- (11) Denne forordning forpligter ikke medlemsstaterne til at indføre identitetskort eller opholdsdokumenter, hvor det ikke kræves i henhold til national ret, og den berører heller ikke medlemsstaternes kompetence til i henhold til national ret at udstede andre opholdsdokumenter, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, f. eks. udstedelse af opholdskort til alle, der er bosat i en medlemsstats område uanset statsborgerskab.
- (12) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne uden forskelsbehandling kan acceptere andre dokumenter end rejsedokumenter til identifikationsformål, såsom kørekort.
- (13) Identifikationsdokumenter, der udstedes til borgere, hvis ret til fri bevægelighed er blevet begrænset i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, og som udtrykkeligt angiver, at de ikke kan anvendes som rejsedokumenter, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (14) Rejsedokumenter, der overholder Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) dokument 9303, (syvende udgave, 2015) (»ICAO dokument 9303«), del 5, og som ikke tjener identifikationsøjemed i de udstedende medlemsstater, såsom pas udstedt af Irland, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (15) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af identitetskort og opholdsdokumenter med eID-funktioner til andre formål, ligesom den heller ikke berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽⁴⁾, som fastsætter regler om gensidig anerkendelse i hele Unionen af elektroniske identifikationsmidler til at opnå adgang til offentlige tjenester, og som forordningen hjælper borgere, der flytter til en anden medlemsstat, ved at stille krav om gensidig anerkendelse af elektroniske identifikationsmidler på visse betingelser. Bedre identitetskort bør sikre lettere identifikation og bidrage til bedre adgang til tjenester.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (16) Korrekt kontrol af identitetskort og opholdsdokumenter gør det påkrævet, at medlemsstaterne anvender den rigtige titel for hver enkelt type af dokument, der er omfattet af denne forordning. For at lette kontrollen af de dokumenter, der er omfattet af denne forordning, i andre medlemsstater bør dokumentets titel også være anført på mindst ét yderligere af EU-institutionernes officielle sprog. Medlemsstater, der allerede anvender andre veletablerede betegnelser end titlen »identitetskort« for identitetskort, bør fortsat kunne gøre dette på deres officielle sprog. Der bør imidlertid ikke indføres nye betegnelser herfor i fremtiden.
- (17) Sikkerhedselementer er nødvendige for at kontrollere, om et dokument er ægte, og for at fastslå en persons identitet. Fastsættelse af minimumssikkerhedsstandarder for og integreringen af biometriske oplysninger i identitetskort og opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er vigtige skridt i retning af at gøre anvendelsen heraf mere sikker i Unionen. Indførelsen af sådanne biometriske identifikatorer bør gøre det muligt for unionsborgere at høste det fulde udbytte af deres ret til fri bevægelighed.
- (18) Lagringen af et ansigtsbillede og to fingeraftryk (»biometriske oplysninger«) på identitets- og opholdskort, således som det allerede er tilfældet med biometriske pas og opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, udgør en hensigtsmæssig kombination af pålidelig identifikation og autentificering med en reduceret risiko for svig med henblik på at øge sikkerheden af identitets- og opholdskort.
- (19) Medlemsstaterne bør som almindelig praksis for at kontrollere ægtheden af dokumentet og indehaverens identitet først og fremmest kontrollere ansigtsbilledet, og hvis det er nødvendigt med henblik på uden tvivl at bekræfte dokumentets ægthed og indehaverens identitet, bør medlemsstaterne også kontrollere fingeraftrykkene.
- (20) Medlemsstaterne bør i tilfælde, hvor en kontrol af biometriske oplysninger ikke bekræfter ægtheden af dokumentet eller indehaverens identitet, sikre, at et kvalificeret personale udfører en obligatorisk manuel kontrol heraf.
- (21) Denne forordning giver ikke hjemmel til at oprette eller opretholde nationale databaser til lagring af biometriske oplysninger i medlemsstaterne, som er et spørgsmål, der henhører under national ret, som skal overholde EU-databeskyttelsesretten. Forordningen giver heller ikke hjemmel til at oprette eller opretholde en central database på EU-plan.
- (22) Biometriske identifikatorer bør indsamles og lagres i identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium med henblik på at gøre det muligt at kontrollere dokumentets ægthed og indehaverens identitet. En sådan kontrol bør kun kunne foretages af et behørigt godkendt personale, og kun når dokumentet er lovpligtigt. Desuden bør biometriske oplysninger, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, opbevares på en meget sikker måde og kun indtil datoen for dokumentets afhentning og under alle omstændigheder ikke længere end 90 dage fra den dato, hvor dokumentet udstedes. Efter denne periode bør disse biometriske oplysninger omgående slettes eller destrueres. Dette bør ikke berøre enhver anden behandling af disse oplysninger i overensstemmelse med EU-retten eller national ret vedrørende databeskyttelse.
- (23) Med henblik på denne forordning bør der tages hensyn til specifikationerne i ICAO-dokument 9303, som sikrer global interoperabilitet, herunder for så vidt angår maskinlæsbarhed og anvendelse af visuel kontrol.
- (24) Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvorvidt en persons køn skal opføres på et dokument, der er omfattet af denne forordning. Hvis en medlemsstat vælger at opføre en persons køn på et sådant dokument, bør specifikationerne »F«, »M« eller »X« eller det tilsvarende initial, der anvendes i nævnte medlemsstats sprog, i ICAO-dokument 9303 finde anvendelse, alt efter hvad der er relevant.
- (25) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre, at der, hvor det er hensigtsmæssigt, tages behørigt hensyn til fremtidige sikkerhedsstandarder og tekniske specifikationer vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ⁽⁵⁾ for så vidt angår identitetskort og opholdskort. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾. Kommissionen bør med henblik herpå bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ⁽⁷⁾. Om nødvendigt bør det være muligt at hemmeligholde de vedtagne gennemførelsesretsakter for at undgå risikoen for efterligning og forfalskning.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at sådanne procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Medlemsstaterne bør sikre, at barnets tarv kommer i første række under hele indsamlingsproceduren. Med henblik herpå bør kvalificeret personale modtage passende undervisning i børnevenlige praksisser for så vidt angår indsamlingen af biometriske identifikatorer.
- (27) Hvor der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, bør medlemsstaterne sikre, at passende procedurer er på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed. Der bør derfor tages særlige hensyn til køn og til de særlige behov hos børn og sårbare personer.
- (28) Indførelsen af minimumsstandarder for sikkerheden ved og udformningen af identitetskort bør gøre det muligt for medlemsstaterne at stole på ægtheden af de pågældende dokumenter, når unionsborgere udøver deres ret til fri bevægelighed. Indførelsen af strengere sikkerhedsstandarder bør give offentlige myndigheder og private enheder tilstrækkelige garantier for, at de kan forlade sig på ægtheden af identitetskort, når sådanne kort anvendes af unionsborgere til identifikationsformål.
- (29) Et mærke i form af landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blåt rektangel og omgivet af 12 gule stjerner letter den visuelle kontrol af dokumentet, navnlig når indehaveren udøver sin ret til fri bevægelighed.
- (30) Selv om muligheden for at tilføje yderligere nationale elementer bevares, bør medlemsstaterne sikre, at disse elementer ikke reducerer effektiviteten af de fælles sikkerhedselementer eller har en negativ indvirkning på identitetskortenes grænseoverskridende kompatibilitet, såsom muligheden for at identitetskort kan aflæses af maskiner, der anvendes af andre medlemsstater end de medlemsstater, der udsteder identitetskortene.
- (31) Indførelsen af sikkerhedsstandarder for identitetskort og opholdskort til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, bør ikke medføre en uforholdsmæssig gebyrstigning for unionsborgere eller tredjelandsstatsborgere. Medlemsstaterne bør tage hensyn til dette princip, når de iværksætter offentlige udbudsprocedurer.
- (32) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at biometriske oplysninger korrekt identificerer den person, som et identitetskort er udstedt til. Med henblik herpå kan medlemsstaterne overveje at indsamle biometriske identifikatorer, navnlig ansigtsbilledet, direkte hos de nationale myndigheder, der udsteder identitetskort, i tilstedeværelse af den berørte person.
- (33) Medlemsstaterne bør udveksle sådanne oplysninger med hinanden, som er nødvendige for at tilgå, autentificere og kontrollere de oplysninger, som befinder sig på det sikre lagringsmedium. De formater, der anvendes til det sikre lagringsmedium, bør være interoperable, herunder ved automatiserede grænseovergangssteder.
- (34) Direktiv 2004/38/EF omhandler den situation, hvor unionsborgere eller familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke har de nødvendige rejsedokumenter, skal gives enhver rimelig mulighed for på anden måde at bevise, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed. Sådanne midler kan omfatte midlertidige identifikationsdokumenter og opholdskort, der udstedes til sådanne familiemedlemmer.
- (35) Denne forordning overholder de forpligtelser, der er fastsat i chartret og i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap. Medlemsstaterne tilskyndes derfor til at samarbejde med Kommissionen om at integrere yderligere elementer, som gør identitetskort mere tilgængelige og brugervenlige for personer med handicap såsom synshæmmede personer. Medlemsstaterne skal undersøge brugen af løsninger, såsom mobile registreringsanordninger, med henblik på udstedelse af identitetskort til personer, der ikke er i stand til at møde op hos de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort.
- (36) Opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere, bør indeholde bestemte oplysninger med henblik på at sikre, at de kan genkendes som opholdsdokumenter i alle medlemsstater. Dette bør lette anerkendelsen af unionsborgeres brug af retten til fri bevægelighed og af de rettigheder, der er uløseligt forbundet med denne brug, men harmoniseringen bør ikke gå videre, end hvad der er hensigtsmæssigt til at afhjælpe nuværende dokumenters svagheder. Medlemsstaterne kan frit vælge, i hvilken udformning de ønsker at udstede disse dokumenter, og kan udstede dem i en udformning, der overholder specifikationerne i ICAO-dokument 9303.

- (37) For så vidt angår opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er det hensigtsmæssigt at anvende den samme udformning og de samme sikkerhedselementer som dem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954⁽⁸⁾. Ud over at bevise deres opholdsret fritager disse dokumenter også deres indehavere, som på anden måde er visumpligtige, for visumpligten, når de ledsager eller slutter sig til unionsborgere inden for Unionens område.
- (38) I henhold til direktiv 2004/38/EF betegnes dokumenter, der udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, »opholdskort for familiemedlem til en unionsborger«. For at lette deres identifikation bør et opholdskort til et familiemedlem til en unionsborger være forsynet med en standardiseret titel og kode.
- (39) Under hensyntagen til såvel sikkerhedsrisiciene som omkostningerne for medlemsstaterne, bør identitetskort og opholdskort for familiemedlem til en unionsborger med utilstrækkelige sikkerhedsstandarder udfases. Generelt bør en udfasningsperiode på ti år for identitetskort og fem år for opholdskort være tilstrækkelig til at finde den rette balance mellem den hyppighed, hvormed dokumenterne normalt udskiftes, og behovet for at afhjælpe den eksisterende sikkerhedsbrist i Unionen. Af sikkerhedsmæssige årsager er det dog nødvendigt med en kortere udfasningsperiode for kort, som mangler væsentlige sikkerhedselementer eller ikke er maskinlæsbare.
- (40) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽⁹⁾ finder anvendelse på de personoplysninger, der skal behandles i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning. Det er nødvendigt at specificere nærmere, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal finde anvendelse på de behandlede personoplysninger, navnlig hvad angår følsomme oplysninger som biometriske identifikatorer. De registrerede bør gøres opmærksom på, at deres dokumenter indeholder et lagringsmedium med deres biometriske oplysninger, herunder at de er tilgængelige i kontaktløs form, og på ethvert tilfælde, hvor oplysningerne i deres identitetskort og opholdsdokumenter benyttes. Under alle omstændigheder bør de registrerede have adgang til de personoplysninger, der behandles i deres identitetskort og opholdsdokumenter, og have ret til at få dem berigtiget gennem udstedelse af et nyt dokument, såfremt oplysningerne er fejlagtige eller ufuldstændige. Lagringsmediet bør have et højt sikkerhedsniveau og på effektiv vis beskytte de personoplysninger, der er lagret på det, mod uautoriseret adgang.
- (41) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for den korrekte behandling af biometriske oplysninger, lige fra indsamlingen til integrationen af oplysningerne i det meget sikre lagringsmedium, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
- (42) Medlemsstaterne bør udvise særlig omhyggelighed, når de samarbejder med en ekstern tjenesteyder. Sådant samarbejde bør ikke udelukke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.
- (43) Det er nødvendigt at præcisere i denne forordning, hvad der er grundlaget for indsamling og lagring af oplysninger i identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium. Medlemsstater bør i overensstemmelse med EU-retten eller deres nationale ret og under overholdelse af principperne om nødvendighed og proportionalitet kunne lagre andre oplysninger på et lagringsmedium til elektroniske tjenester eller til andre formål, der vedrører identitetskortet eller opholdsdokumentet. Behandlingen af sådanne andre oplysninger, herunder indsamlingen af dem samt det formål, som de kan anvendes til, bør have hjemmel i EU-retten eller national ret. Alle nationale oplysninger til sådanne formål bør være fysisk eller logisk adskilt fra de i denne forordning omhandlede biometriske oplysninger og bør behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
- (44) Medlemsstaterne bør anvende denne forordning senest 24 måneder efter datoen for dens ikrafttræden. Fra forordningens anvendelsesdato bør medlemsstaterne kun udstede dokumenter, der opfylder de krav, der er fastsat i nærværende forordning.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954 af 25. oktober 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EUT L 286 af 1.11.2017, s. 9).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (45) Kommissionen bør aflægge rapport om gennemførelsen af denne forordning henholdsvis to og elleve år efter dens anvendelsesdato, herunder om, hvorvidt sikkerhedsniveauet er hensigtsmæssigt, idet dens indvirkninger på grundlæggende rettigheder og databeskyttelsesprincipper bør tages i betragtning. I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁰⁾ bør Kommissionen seks år efter denne forordnings anvendelsesdato og hver sjette år derefter foretage en evaluering af denne forordning på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet gennem særlige overvågningsordninger, med henblik på at vurdere den faktiske virkning af denne forordning og behovet for yderligere tiltag. Med henblik på overvågning bør medlemsstaterne indsamle statistiske oplysninger om antallet af identitetskort og opholdsdokumenter, som de har udstedt.
- (46) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre sikkerheden og fremme udøvelsen af retten til fri bevægelighed for unionsborgere og deres familiemedlemmer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af tiltagenes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (47) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i chartret, herunder menneskelig værdighed, retten til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling, retten til lighed for loven og ikke-forskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger samt retten til fri bevægelighed og adgang til effektive retsmidler, og medlemsstaterne bør overholde chartret ved gennemførelsen af denne forordning.
- (48) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder afgav udtalelser henholdsvis 10. august 2018⁽¹¹⁾ og 5. september 2018⁽¹²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning styrker de sikkerhedsstandarder, der gælder for identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere, og for opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere og deres familiemedlemmer, når de udøver deres ret til fri bevægelighed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres egne statsborgere som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF.

Denne forordning finder ikke anvendelse på identifikationsdokumenter udstedt på et midlertidigt grundlag med en gyldighedsperiode på under seks måneder

- b) beviser for registrering, som i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere, der opholder sig mere end tre måneder i en værtsmedlemsstat, og bevis for ret til tidsubegrænset ophold, der i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere efter ansøgning
- c) opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og tidsubegrænsede opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 338 af 21.9.2018, s. 22.

⁽¹²⁾ Endnu ikke offentliggjort.

KAPITEL II

NATIONALE IDENTITETSKORT

Artikel 3

Sikkerhedsstandarder/udformning/specifikationer

1. De identitetskort, som medlemsstaterne udsteder, skal være udformet i ID-1-format og skal indeholde et maskinlæsbart felt. Sådanne identitetskort skal være baseret på de i ICAO-dokument 9303 fastsatte specifikationer og minimumssikkerhedsstandarder og overholde de krav, der er fastsat i litra c), d), f) og g) i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.

2. De dataelementer, som identitetskortene omfatter, skal overholde de i ICAO-dokument 9303, del 5, fastsatte specifikationer.

Uanset første afsnit kan dokumentnummeret indsættes i felt I, og det skal være frivilligt, om en persons køn angives.

3. Dokumentet skal bære titlen »Identitetskort« eller en anden veletableret national betegnelse på den udstedende medlemsstats officielle sprog, og termen »identitetskort« skal anføres på mindst ét andet af EU-institutionernes officielle sprog.

4. Identitetskortet skal på forsiden indeholde landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blå rektangel og omgivet af 12 gule stjerner.

5. Identitetskort skal indeholde et meget sikkert lagringsmedium, der skal indeholde et ansigtsbillede af kortindehaveren og to fingeraftryk i interoperable digitale formater. For så vidt angår registreringen af de biometriske identifikatorer anvender medlemsstaterne de tekniske specifikationer, der er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018)7767 ⁽¹³⁾.

6. Lagringsmediet skal have tilstrækkelig kapacitet og være i stand til at sikre oplysningernes integritet, ægthed og fortrolige karakter. De lagrede oplysninger skal være tilgængelige i kontaktløs form og være beskyttede som fastsat i gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767. Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for at autentificere lagringsmediet og for at tilgå og verificere de i stk. 5 omhandlede biometriske oplysninger.

7. Børn under 12 år kan fritages for kravet om at afgive fingeraftryk.

Børn under seks år er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

8. Når det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til det mål, der skal nås, kan medlemsstaterne til nationalt brug angive sådanne detaljer og bemærkninger, der er påkrævet i overensstemmelse med national ret. Minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet og den grænseoverskridende kompatibilitet af identitetskort må ikke mindskes som følge heraf.

9. Hvis en medlemsstat integrerer et dobbelt interface eller et separat lagringsmedium i identitetskortet, skal det yderligere lagringsmedium overholde de relevante ISO-standarder og må ikke påvirke det lagringsmedium, der er omhandlet i stk. 5.

10. Hvis en medlemsstat lagrer oplysninger til elektroniske tjenester såsom e-forvaltning og e-handel på identitetskortene, skal sådanne nationale oplysninger være fysisk eller logisk adskilt fra de biometriske oplysninger, der er omhandlet i stk. 5.

11. Hvor en medlemsstat tilføjer identitetskort yderligere sikkerhedslementer, må dette ikke begrænse sådanne identitetskorts grænseoverskridende kompatibilitet og minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet som følge heraf.

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018)7767 af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002)3069.

*Artikel 4***Gyldighedsperiode**

1. Identitetskort skal have en mindste gyldighedsperiode på fem år og en højeste gyldighedsperiode på ti år.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte en gyldighedsperiode på:
  - a) mindre end fem år for identitetskort udstedt til mindreårige
  - b) i ekstraordinære tilfælde mindre end fem år for identitetskort udstedt til personer, der befinder sig i særlige og begrænsede omstændigheder, og hvor gyldighedsperioden er begrænset i overensstemmelse med EU-retten og national ret
  - c) mere end ti år for identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover.
3. Medlemsstaterne udsteder et identitetskort med en gyldighed på 12 måneder eller mindre, såfremt det midlertidigt er fysisk umuligt at tage fingeraftryk af nogen af ansøgerens fingre.

*Artikel 5***Udfasning**

1. Identitetskort, som ikke opfylder kravene fastsat i artikel 3, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2031, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.
2. Uanset stk. 1:
  - a) ophører identitetskort, der ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste
  - b) ophører identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover den 2. august 2021, som opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder, og som indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber.
3. Med henblik på stk. 2 forstås ved et funktionelt maskinlæsbart felt:
  - a) et maskinlæsbart felt, som overholder ICAO-dokument 9303, del 3, eller
  - b) ethvert andet maskinlæsbart felt, for hvilket den udstedende medlemsstat meddeler de regler, der kræves for at læse og vise de deri indeholdte oplysninger, medmindre en medlemsstat inden den 2. august 2021 underretter Kommissionen om, at den ikke har kapacitet til at læse og vise disse oplysninger.

Ved modtagelse af en underretning som omhandlet i første afsnits litra b) underretter Kommissionen den berørte medlemsstat og Rådet herom.

KAPITEL III

OPHOLDSDOKUMENTER FOR UNIONSBOGGERE*Artikel 6***Oplysninger, der som minimum skal angives**

Når medlemsstaterne udsteder opholdsdokumenter til unionsborgere, skal sådanne som minimum oplyse følgende:

- a) dokumenttitlen på den pågældende medlemsstats officielle sprog og på mindst ét andet af EU-institutionernes officielle sprog
- b) en tydelig angivelse af, at dokumentet er udstedt til en unionsborger i henhold til direktiv 2004/38/EF
- c) dokumentnummeret
- d) indehaverens navn (efternavn og fornavn(e))
- e) indehaverens fødselsdato

- f) de oplysninger, der i overensstemmelse med henholdsvis artikel 8 og 19 i direktiv 2004/38/EF skal angives på registreringsbeviser og på beviser for tidsbegrænset ophold
- g) den udstedende myndighed
- h) på forsiden den udstedende medlemsstats landekode på to bogstaver trykt med negativ skrift i et blått rektangel omgivet af 12 gule stjerner.

Hvis en medlemsstat beslutter at tage fingeraftryk, finder artikel 3, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

KAPITEL IV

OPHOLDSKORT FOR FAMILIEMEDLEMMER, SOM IKKE ER STATSBOGGERE I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 7

Ensartet udformning

1. Ved udstedelsen af opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, anvender medlemsstaterne samme udformning, som fastsat ved forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954 og gennemført ved gennemførelsesafgørelse C(2018)7767.
2. Uanset stk. 1 skal et kort enten bære titlen »Opholdskort« eller »Tidsbegrænset opholdskort«. Medlemsstaterne skal angive, at disse dokumenter er udstedt til et familiemedlem til en unionsborger i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF. Medlemsstaterne anvender med henblik her på standardkoden »EU-familiemedlem Art 10 DIR 2004/38/EF« eller »EU-familiemedlem Art 20 DIR 2004/38/EF« i datafelt [10] som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.
3. Medlemsstaterne kan angive oplysninger til nationalt brug i overensstemmelse med national ret. Ved angivelse og lagring af sådanne oplysninger skal medlemsstaterne opfylde de krav, der er fastsat i artikel 4, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.

Artikel 8

Udfasning af eksisterende opholdskort

1. Opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder kravene i artikel 7, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.
2. Uanset stk. 1 ophører opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt, der overholder ICAO-dokument 9303, del 3, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2023, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.

KAPITEL V

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 9

Kontaktpunkt

1. Hver medlemsstat udpeger mindst én central myndighed som kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Hvor en medlemsstat har udpeget mere end én central myndighed, angiver den, hvilken af disse myndigheder der skal være kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Den meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på denne myndighed. Hvis en medlemsstat udskifter sin udpegede myndighed, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kontaktpunkterne har kendskab til de relevante oplysnings- og bistandstjenester på EU-plan, som indgår i den ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 ⁽¹⁴⁾ fastsatte fælles digitale portal, og at de er i stand til at samarbejde med sådanne tjenester.

Artikel 10

Indsamling af biometriske identifikatorer

1. De biometriske identifikatorer indsamles udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere, der er udpeget af de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort eller opholdskort, med det formål at integrere disse på det meget sikre lagringsmedium for identitetskort, jf. artikel 3, stk. 5, og for opholdskort, jf. artikel 7, stk. 1. Uanset første sætning indsamles fingeraftryk udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere hos sådanne myndigheder, bortset fra i tilfælde af ansøgninger, der indgives til medlemsstatens diplomatiske og konsulære myndigheder.

Med henblik på at sikre, at de biometriske identifikatorer er i overensstemmelse med ansøgerens identitet, skal ansøgeren møde op personligt mindst én gang under udstedelsesprocessen for hver ansøgning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at disse procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

Hvor der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, sikrer medlemsstaterne, at passende procedurer er på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed.

3. Biometriske identifikatorer, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, opbevares på en meget sikker måde og kun indtil datoen for dokumentets afhentning og under alle omstændigheder ikke længere end 90 dage fra den dato, hvor dokumentet udstedes, medmindre de er nødvendige med henblik på behandling i henhold til EU-retten og national ret. Efter denne periode slettes eller destrueres disse biometriske identifikatorer omgående.

Artikel 11

Beskyttelse af personoplysninger og ansvar

1. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, sikrer medlemsstaterne er sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles og lagres med henblik på denne forordning.

2. Med henblik på denne forordning betragtes de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort og opholdskort, som den i artikel 4, nr. 7, i forordning (EU) 2016/679 omhandlede dataansvarlige og er ansvarlige for behandlingen af personoplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne fuldt ud kan udføre deres opgaver som omhandlet i forordning (EU) 2016/679, herunder at de kan tilgå alle personoplysninger og alle nødvendige oplysninger samt få adgang til alle de kompetente myndigheders lokaler og databehandlingsudstyr.

4. Samarbejde med eksterne tjenesteydere udelukker ikke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.

5. Maskinlæsbare oplysninger må kun indføres i et identitetskort eller et opholdsdokument i overensstemmelse med denne forordning og den udstedende medlemsstats nationale ret.

6. Biometriske oplysninger, der lagres i et identitetskorts og et opholdsdokumentets lagringsmedium, må kun anvendes i overensstemmelse med EU-retten og national ret og af behørigt bemyndiget personale hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer med henblik på at kontrollere:

a) identitetskortets eller opholdsdokumentets ægthed

b) indehaverens identitet ved hjælp af umiddelbart tilgængelige, sammenlignelige oplysninger, hvor forevisning af identitetskortet eller opholdsdokumentet er lovpligtig.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

7. Medlemsstaterne fører en liste over de kompetente myndigheder, der har adgang til de biometriske oplysninger, der er lagret på den i artikel 3, stk. 5, i denne forordning omhandlede chip, og fremsender en gang om året listen til Kommissionen. Kommissionen offentliggør en samling af sådanne nationale lister online.

Artikel 12

Overvågning

Senest den 2. august 2020 fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af denne forordnings output, resultater og indvirkning, herunder dens indvirkning på de grundlæggende rettigheder.

I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for indsamling af oplysninger og anden nødvendig dokumentation. Det skal præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af oplysningerne og den øvrige dokumentation.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendig for overvågningen.

Artikel 13

Rapportering og evaluering

1. Henholdsvis to og elleve år efter datoen for denne forordnings anvendelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om dens gennemførelsen, navnlig om beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og personoplysninger.

2. Seks år efter datoen for denne forordnings anvendelse og hvert sjette år derefter foretager Kommissionen en evaluering af forordningen og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater heraf for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten skal navnlig behandle:

- a) denne forordnings indvirkninger på grundlæggende rettigheder
- b) unionsborgernes mobilitet
- c) effektiviteten af biometrisk verifikation med hensyn til at sikre rejsedokumenters sikkerhed
- d) en eventuel anvendelse af opholdskort som rejsedokument
- e) en eventuel yderligere visuel harmonisering af identitetskort
- f) nødvendigheden af at indføre fælles sikkerhedselementer i identifikationsdokumenter, der anvendes midlertidigt, med henblik på bedre anerkendelse.

3. Medlemsstaterne og relevante EU-agenturer forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af disse rapporter.

Artikel 14

Yderligere tekniske specifikationer

1. Med henblik på at sikre, hvor det er hensigtsmæssigt, at de i artikel 2, litra a) og c), omhandlede identitetskort og opholdsdokumenter opfylder fremtidige minimumssikkerhedsstandarder, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter yderligere tekniske specifikationer vedrørende følgende:

- a) yderligere sikkerhedselementer og -krav, herunder bedre standarder til bekæmpelse af falskneri, dokumentfalsk og efterligning
- b) tekniske specifikationer for lagringsmediet for de i artikel 3, stk. 5, omhandlede biometriske oplysninger og deres sikkerhed, herunder forebyggelse af uautoriseret adgang og forenkling af validering
- c) kvalitetskrav og fælles tekniske standarder for ansigtsbilledet og fingeraftrykene.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

2. Det kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 15, stk. 2, besluttes, at de i nærværende artikel omhandlede specifikationer skal være hemmelige og ikke må offentliggøres. I så fald stilles de kun til rådighed for de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.

3. Hver medlemsstat udpeger ét organ, der har ansvaret for trykning af identitetskort, og ét organ, der har ansvaret for trykning af opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på disse organer. Medlemsstaterne har ret til at udskifte sådanne udpegede organer og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Medlemsstaterne kan også beslutte at udpege ét enkelt organ, der har ansvaret for trykning af såvel identitetskort som opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på dette organ.

To eller flere medlemsstater kan ligeledes beslutte at udpege ét enkelt organ med henblik på at varetage disse opgaver og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 2. august 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand